

Kentekenen

„De grauwigheid is op hem verspreid, en hij merkt het niet“. Hosea 7:9

Laat ons enige kentekenen van afval opnoemen. De Bijbel wordt verwaarloosd. Wanneer een ziel het eerst tot Christus gebracht wordt, dan heeft zij behagen in Gods Woord, zij hongert er naar gelijk een pasgeboren kind. Gelijk een kind een gedurig terugkomende honger naar de moedermelk heeft, zo heeft de ziel dit naar het Woord. Zij heeft een geestelijk begrip van het Woord.

Alles schijnt aangenaam en gemakkelijk, alles getuigt van Jezus. De ziel verstaat de mening, vraagt ernstig aan leraars en aan anderen een uitlegging van moeilijke plaatsen. Zij wast op. „Dat gij meer en meer moogt wassen“. En gevoelt dat het een dagelijks voedsel voor de ziel is, het zwaard of verleiding af te weren.

Hoe geheel anders is het met een christen gesteld die in afval verkeert! Geen vermaak meer in Gods Woord. Het mag als plicht of als een lastige taak gelezen worden, hij scheidt er geen behagen in. Andere boeken worden boven de Bijbel verkozen.

Er is geen toeneming in de kennis van het Woord, geen zelfaanwending, geen aanneming tot vreugde, geen herinnering aan het hoofdstuk dat des morgens gelezen is, geen antwoord op de vraag des satans: Alzo staat er geschreven en zo zegt de Heere.

Ach mijn vrienden, hoe is het goud zo dof geworden. De grauwigheid verspreidt zich over hem en hij merkt het niet.

R. M. MacCheyne (21 mei 1813-25 maart 1843)

(De bron van zaligheid)